

Mødet den 3. April 1913.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 31—1913). Indstilling fra Brolægningsudvalget om efter afholdt Licitation paa Udførelsen af **Siebrønd, Fundamenter, Gulve m. m. til Kloakpumpestationen** at modtage det fra Entreprenør C. Carlsen, Randers, indgivne Tilbud som det laveste.

Indstillingen vedtoges, og det overlodes til Forhandling mellem Brolægningsudvalget og Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse, hvorvidt den i Indstillingen ommeldte Fyld bør føres til Marselisborg eller til Havnen.

2. **Andragender om Tilladelse til at holde aabent til Kl. 12 Nat** fra:

- a. (J. Nr. 619—1912). M. Hansen Klestrup, Hotel Kronprinsen,
- b. (J. Nr. 621—1912). A/S Grand Hotel,
- c. (J. Nr. 622—1912). P. Møller, Cafe Rozzi,
- d. (J. Nr. 620—1912) P. Pedersen, Jægergaardsvej 2,
- e. (J. Nr. 618—1912). Rs. Nielsen, Ryesgade 3,
- f. (J. Nr. 47—1913). Ch. A. Ehlers, Kasino, og
- g. (J. Nr. 48—1913). C. M. Christensen, Frederiksgade 86.

Formanden meddelte, at der fra Politimesteren forelaa Erklæring om, at han paa Betingelse af, at Andragerne erlægger en aarlig Afgift af 200 Kr. til Byens Kasse og iøvrigt paa de i Beværterlovens § 29 nævnte Vilkaar, agter at give den ansøgte Tilladelse, for saa vidt der fra Byraadets Side gives Samtykke dertil. Taleren antog ikke, at Byraadet vilde gøre nogen Forandring med Hensyn til Afgiftens Størrelse.

Simonsen mente, at der burde være forskellige Takster.

Formanden fandt det vanskeligt at klassificere Andragerne.

Magnus Nielsen gjorde opmærksom paa, at flere af Andragenderne i Virkeligheden omfattede 2 Restaurationer, saaledes Andragenderne fra Grand Hotel og Hotel Kronprinsen.

Formanden foreslog at udsætte Sagen for at spørge Bevillingsnævnet, om der burde fastsættes forskellige Takster.

Andragenderne gik til Erklæring af Bevillingsnævnet.

3. (J. Nr. 32—1913). Indstilling fra Brolægningsudvalget vedrørende **Skadeserstatning til Arbejdsmand Niels Rasmussen.**

Magnus Nielsen meddelte, at Arbejdsmand Niels Rasmussen under Arbejdet med Gadefejning for Kommunen i Guldbergsgade var blevet paakørt af et Automobil og derved kommet saaledes til Skade, at han, der var en Mand paa ca. 70 Aar, ikke mere kunde siges at være arbejdsdygtig. Forsikringsselskabet »Winterthur«, havde tilstillet Udvalget Forslag om at afvikle dets Forpligtelse i det nævnte Tilfælde mod at betale 300 Kr. i Erstatning foruden 400 Kr. i Dagpenge. Fra Firmaet Frank & Andersen, som Udvalget

havde henvendt sig til angaaende »Winterthurs« Tilbud, forelaa der Erklæring om, at dette maatte kaldes absolut kulant. Da der endvidere forelaa Meddelelse fra Arbejderforsikringsraadet om, at Tilfældet ikke kunde komme ind under Ulykkesforsikringsloven af 7. Jan. 1898 indstillede Udvalget, at man modtog »Winterthurs« Tilbud samt tilkendegav Rasmussen, at man ikke kunde bruge ham længere. Da han ikke var pensionsberettiget, henstillede Udvalget endvidere til Alderdomsunderstøttelsesudvalget at se med Velvillie paa et eventuelt Andragende fra Rasmussen om Alderdomsunderstøttelse.

J a k o b J e n s e n fandt, at Kommunen maatte træde hjælpende til, naar Manden var kommet til Skade i dens Tjeneste. Forsikringsselskabet var vel nok i sin gode Ret og kunde sikkert ikke tvinges til at give mere, men man skulde synes, at Ejeren af Automobilet maatte have i hvert Fald nogen Pligt til at yde Skadeserstatning. Taleren vilde gerne høre Hr. Carl Laursen udtale sig om, hvor stor Alderdomsunderstøttelse, der kunde tilstaas Rasmussen. Denne var ganske vist ikke pensionsberettiget paa den Maade, at han havde været i Kommunens Tjeneste i det i Pensionsreglementet fastsatte Antal Aar, men kunde han ikke faa en saa stor Alderdomsunderstøttelse, at han kunde leve deraf, vilde Taleren dog henstille, at man pensionerede ham i Henhold til Pensionsreglementets § 14 med 500 Kr.

M a g n u s N i e l s e n oplyste, at det af de afholdte Forhør klart fremgik, at Chaufføren var uden Skyld, og at Automobilejeren saaledes ingen Erstatningspligt havde. Den egentlige Grund til Ulykken maatte søges i Mandens Alderdomssvaghed, og det var derfor ret farligt at give ham den

allerhøjeste Sats, naar han ikke var pensionsberettiget. Det rigtigste vilde være at se Tiden an, til Rasmussen havde brugt sine Midler; maaske kunde man saa til den Tid yde ham lidt Hjælp af Kommunekassen.

Carl Laursen kunde ikke sige noget bestemt om Størrelsen af den mulige Alderdomsunderstøttelse, da meget beroede paa Mandens Forhold i det hele taget, men om mere end 25—30 Kr. om Maaneden blev der næppe Tale. Alderdomsudvalget skulde imidlertid se saa velvilligt paa Sagen som muligt.

Simonsen troede ikke, der kunde være Tvivl om, at Manden var berettiget til en Pension paa mindst 500 Kr. i Henhold til Reglementets § 14. Det saa derfor ret mærkeligt ud, at man vilde forsøge at spare noget ved at faa Manden væltet over paa Alderdomsunderstøttelsen. Sagen burde tages tilbage og ordnes i Henhold til § 14.

Niels Jensen anbefalede, at man i ethvert Fald modtog Forsikringsselskabets Tilbud.

Magnus Nielsen vilde gerne være med til at ordne Forholdet saaledes, at Rasmussen kunde faa det saa godt som muligt.

Det foreliggende Tilbud fra »Winterthur« accepteredes. Iøvrigt udsattes Sagen.

4. (J. Nr. 613—1912). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet angaaende **elektrisk Belysning foran Hovedbanegaarden og i den nederste Del af Banegaardsgade.**

Samuelson forelagde Indstillingen, der gik ud paa at oplyse den paagældende Strækning med 4 Buelamper, som Kommunen for egen Regning skulde installere, mod at Statsbanerne og Grundejerne aarligt hver tilskød 250 Kr., altsaa ialt 500 Kr. Udvalget vilde meget anmode Byraadet om

at vedtage Indstillingen, da det havde været meget vanskeligt at naa saa vidt med Statsbanerne. Først efter at Sagen var blevet rejst i Rigsdagen, havde Statsbanerne indvilliget i at være med, og først efter lange Forhandlinger var man kommet saa vidt, at man fik 500 Kr. aarlig fra de to interesserede Parter. Denne Sum var ganske vist ikke saa stor, som Udvalget kunde ønske, men for overhovedet at naa et Resultat og derved blive fri for den kedelige Afbrydelse i Belysningen fra Hjørnet af Ryesgade til Bruunsbro og endelig ogsaa for at faa Natbelysning i Bruunsgade, vilde Udvalget meget anbefale Byraadet at vedtage Indstillingen.

M o u s t e n spurgte, om man ikke til Gadebelysning kunde komme ind paa at bruge Glødelys, der vist med Hensyn til Pasning var en Del billigere end Buelys.

S a m u e l s e n oplyste, at Buelys var billigst i Drift, og at Pasningen omtrent var den samme for Buelys og Glødelys, men at de sidste ikke gav saa god Belysning.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 612—1912). Andragende fra Lærerinde Johanne Iversen om **Afsked med Pension** paa Grund af Alder.

Anbefaledes overensstemmende med Skoleudvalgets Erklæring.

6. (J. Nr. 611—1912). Indstilling fra Brolægningsudvalget vedrørende en fra Firmaet Jelstrup & Ladegaard fremsendt **Fordring, stor 2000 Kr., paa Tillægsbetaling for Udførelsen af Kloakledningen gennem Kommunens Ejendom, Frederiksgade 4—6.**

M a g n u s N i e l s e n udtalte, at det paagældende Kloakarbejde havde været meget vanskeligt

og krævet stor Paapasselighed. Efter Betingelserne skulde der anvendes delte Rør, men under Arbejdet var Jelstrup fremkommet med Forespørgsel, om der maatte anvendes hele Rør. Dette havde Stadsingeniøren givet Tilladelse til dog paa den udtrykkelige Betingelse, at der ikke skulde ydes nogen Ekstrabetaling. Efter at det hele nu var opgjort, forlangte Jelstrup & Ladegaard en Ekstrabetaling, fordi der var anvendt hele Rør. Saavel Stadsingeniøren som Assistent P. Nielsen var villige til at beedige, at Tilladelsen til at anvende hele Rør var givet paa Betingelse af, at der ingen Ekstrabetaling skulde gives, og at Jelstrup var indgaaet herpaa. Udvalget havde korresponderet med Firmaet, men dette fastholdt Fordringen og forlangte Sagen afgjort ved Voldgift i Henhold til de almindelige Betingelser for Leverancer og Arbejder, og Udvalgets Indstilling gik da ud paa, at Sagen blev afgjort ved Voldgift, og at Byraaraadet til Voldgiftsmand valgte Ingeniør cand. polyt. Vestesen subsidiaert Banebestyrer Hjort Lorenzen eller Baneingeniør Vetli.

J a k o b J e n s e n fandt, at Tilfældet var saa meget udenfor det almindelige, at man burde lade Firmaet sagsøge Byraadet, hvis det vilde have nogen Ekstrabetaling. Naar Stadsingeniøren og Assistent Nielsen vilde bekræfte med Ed, at Firmaet efter Aftale ingen Ekstrabetaling skulde have, syntes Voldgift ret overflødig.

F o r m a n d e n var mest tilbøjelig til at nægte Voldgift.

J a k o b J e n s e n bemærkede, at Voldgifter næsten altid gik Kommunen imod, om den saa havde den mest soleklare Ret. Ved Havnen var man derfor ved at gaa bort fra Voldgift og i Stedet gaa Rettens Vej.

Formanden foreslog at udsætte Sagen, for at man nærmere kunde gennemse Betingelserne.

Udsattes.

7. (J. Nr. 36—1913). Indstilling fra Sygehusudvalget om, at Desinfektør N. P. Chr. Rasmussen fra 1. April d. A. at regne ansættes som **1. Desinfektør ved Marselisborg Hospital** med Løn i Henhold til Regulativet.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 37—1913). Indstilling fra Sygehusudvalget om, at Desinfektør R. Christensen ansættes som **2. Desinfektør ved Marselisborg Hospital** med Løn 1000 Kr.

Mousten bemærkede, at Christensen havde 291 Kr. i Pension som Reservepolitibetjent. Da Udvalget gik ud fra, at den, der allerede oppebar Pension, vilde fortsætte dermed, havde det intet indstillet med Hensyn til Pensionen.

Simonsen skulde huske meget fejl, om der ikke stod i Pensionsreglementet, at ingen baade kunde være ansat i en Stilling og dog have Pension.

Formanden oplæste Pensionsreglementets § 8, der har følgende Ordlyd: »Naar en af Kommunen pensioneret Funktionær eller Arbejder igen ansættes i Kommunens eller ogsaa i Statens eller en anden Kommunes Tjeneste, bortfalder Pensionen, naar den Lønning, han erholder, er lig med eller større end Pensionen, og nedsættes forholdsvis, naar Lønningen er mindre end Pensionen. Afskediges han fra den ny Bestilling uden Pension, er han berettiget til atter at oppebære sin tidligere Pension«.

Mousten oplyste, at Christensen hidtil havde haft en Indtægt af mellem 800 og 900 Kr. foruden Pensionen. Han vilde altsaa ikke godt kunne være tjent med, at denne bortfaldt.

Jakob Jensen henstillede at lade Sagen gaa tilbage til Udvalgets nærmere Undersøgelse.
Udsattes.

9. Andragende om **dansk Indfødsret** fra
a. (J. Nr. 15¹⁸—1912). Arbejdsmand L. Zabinsky og
b. (J. Nr. 15¹⁷—1912). Arbejdsmand Sven Håkanson.
Anbefales.
10. (J. Nr. 26³—1912). Andragende om **Æresoprejsning** fra Blikkenslager Iver Jakob Georg Ferdinand Spring.
Anbefales.
11. J. Nr. 12²⁷—1912). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser**.
Indstillingen vedtoges.
12. (J. Nr. 40—1913). Andragende fra Aarhus Gymnastikforening om **Bevilling af en Præmie ved en Enkeltmandskonkurrence i Gymnastik** i Aarhus den 13. ds.
100 Kr. bevilgedes.

